

[Maisted]

har afklaret nogle vigtige forhold, nemlig at de portioner, der er indefrosset, bliver udbetalt engang i form af pensioner. Det synes jeg er en væsentlig ting; det kan der formentlig overhovedet ikke forhandles væsentligt om.

Men der er noget andet, som er nok så uklart. Jeg er enig med hr. Palle Simonsen, når han siger, at vi må sørge for, at der bliver givet skattelettelser. Det konservative folkeparti vil øge lønmodtagerfradraget. Vi foreslår, at man hæver den skattefrie bundgrænse, af den simple grund, at det jo er alle skatteydere, der har været med til denne tvangsopsparing.

Jeg efterlyste også nogle bemærkninger fra regeringen og statsministeren om de økonomiske konsekvenser. Hvorfor har man både i vismandsrapporten og hos det økonomiske sekretariat foretaget alle fremregninger til 1981 ud fra den betragtning, at disse dyrtidsportioner ikke kommer til at påvirke omkostningsniveauet?

Det er da en klar ting, at lønmodtagernes organisationer, når de nu har fået at vide, at det er noget, de må forhandle sig til, vil sige, at deres udgangspunkt er, at disse dyrtidsportioner burde have været udbetalt; det er dér, deres forhandlingsoplæg vil komme. Det betyder igen, at det har man ikke råd til. Regeringen har jo igennem det økonomiske sekretariat ved at lave sine beregninger frem til 1981 præciseret, at den ikke kan acceptere det, og så vil konsekvensen af regeringens egne økonomiske forudsigelser være, at man efter samme ordning må indefryse de kommende dyrtidsportioner for at holde omkostningsniveauet nede. Det mener vi altså ikke er en hensigtsmæssig måde at gøre det på. Vi har jo ofte fremført, at vi mener, den eneste rigtige måde at give folk noget mere i real løn på er at give dem skattelettelser og sørge for, at der bliver nogle offentlige besparelser, således at vores erhvervsliv får nogle færre omkostninger og lønmodtagerne får nogle flere penge med hjem – altså de, der er ansat i den produktive del af vores erhvervsliv. Det er en væsentlig ting, hvis vi skal kunne opretholde vores konkurrenceevne.

Jeg tror sådan set heller ikke, der er mere væsentligt at sige om det her. Jeg håber, vi kan finde et flertal for, at man sænker omkostningerne ved at give skattelettelser fremfor en indefrysning af dyrtidsportionerne.

Formanden:

Der er nu stillet følgende ændringsforslag til forslaget om motiveret dagsorden af Ib Christensen (DR) (se foran). Også dette ændringsforslag indgår nu i forhandlingen.

Alfred Hansen (DR):

Der er da al mulig grund til at takke statsministeren for den sidste tilkendegivelse om, at det var småting, vi diskuterede her i folketinget i dag, og at det gjaldt om at få stemt retsforbundets dagsordensforslag ned, så vi kunne komme i gang med større opgaver.

Jeg synes, det må være relevant at spørge, hvad det er for større opgaver, og hvad det er for forslag, som statsministeren tænker på med denne bemærkning. Hvad er det, vi kan vente? Er det en momsforhøjelse fra 18 til 20 pct., eller er det udenrigslån på 5 mia kr., som vi bliver præsenteret for et par gange om året, eller er det en bemyndigelse til at udstede 14 mia kr. i indenlandske lån, som vil bevirke en kurssænkning og dermed en renteforhøjelse på kreditforeningsobligationer? Hvad er det for ting, som statsministeren her stiller i udsigt vil blive lagt på folketingets bord? Vi finder i retsforbundet, at det i allerhøjeste grad er et stort spørgsmål.

Det fremgår også af Kolding Folkeblad, at tekstilarbejderne i Kolding synes, det er et stort problem. De anfører som begrundelse for deres krav om at få dyrtidsportionerne udbetalt, at det navnlig er de lavestlønnede, der kommer til at betale. Det er dem, der står og mangler pengene, de står og mangler dyrtidsportionerne til bl.a. at betale den stadig højere husleje, de stadig stigende fødevarerpriser, og de må altså i stedet for at få disse dyrtidsportioner udbetalt nøjes med over skatterne at betale til staten, så den kan indbetale til ATP-fonden de dyrtidsportioner, som lønmodtagerne med rette burde have haft udbetalt.

Jeg er slet ikke enig med hr. Erling Olsen, når han siger, at arbejdsmarkedsorganisationerne lige præcis ikke ønsker en regeringstilkendegivelse. Jeg tror, arbejdsmarkedets parter i allerhøjeste grad ønsker klarhed med hensyn til dette problem. De ønsker i allerhøjeste grad at få at vide, om de også fortsat som lønmodtagere kan regne med, at de ikke får disse dyrtidsportioner, om man måske efter denne overenskomstperiodes udløb be-